

РЕШЕНИЕ

№ 1273

гр. София, 28.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 04.02.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

**ЧЛЕНОВЕ: Даниела Гунева
Калина Пецова**

при участието на секретаря Грета Грозданова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **12247** по описа за **2021** година докладвано от съдия Калина Пецова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 63, ал. 1, изр.второ от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба от Ю. Н. К. от [населено място] чрез пълномощника му адвокат А. Д. против Решение № 892 от 03.11.2021г. на 99 състав по н.а.х.д. № 6886/2021г. в потвърдителната му част, с което е изменено наказателно постановление № 21-4332-008073 от 16.04.2021г. , издадено от началник група към СДВР , отдел ПП, отменено в частта за налагане на административно наказание лишаване от право да управлява МПС за срок от 6 месеца и потвърдено в частта за налагане на административно наказание глоба в размер на 800 лв.

В жалбата се съдържат оплаквания за постановяване на решението в нарушение на материалния закон и при допуснати съществени процесуални нарушения -касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 във връзка с, ал. 2 и, ал. 3 от НПК във вр. счл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН.

Касаторът сочи, че наказателното постановление е издадено от некомпетентен орган, пътен знак В-26 не е поставен от оторизирано лице и въз основа на решение на компетентен орган, не е ясно дали техническото средство е сертифицирано и проверено относно изправност и коректност на данните и дали отчетената с него скорост е вписана в дневник, твърди се липса на квалификацията „системност“.

Касаторът твърди, че районният съд не е изяснил в пълна степен фактичката обстановка като не е уважил доказателствени искания за установяване на наличие на решение за разположение на знаковото стопанство, хоризонталната маркировка в процесния пътен участък, за прилагане на пълната административна преписка и за представяне на технически паспорт на техническото средство и извлечение от дневник на 19.03.2021г.

По тези съображения подателят моли за отмяна на решението в частта, с която е потвърдено оспореното НП. Претендира разноски в размер на 300 лв.

Ответникът по касационната жалба- СДВР, отдел Пътна полиция не се представлява в съдебно заседание, не изразява становище по същество на жалбата.

Представителят на СГП дава заключение за неоснователност на жалбата и предлага съдебното решение да бъде оставено в сила, като споделя изложените в него мотиви.

Касационният състав на съда, след като обсъди събраните по делото доказателства, наведеното от жалбоподателя касационно основание, доводите и становищата на страните и като извърши на основание чл. 218, ал. 2 от АПК служебна проверка на валидността, допустимостта и съответствието на обжалваното съдебно решение с материалния закон, намира за установено следното:

Касационната жалба като подадена в законоустановения срок 14-дневен срок по чл. 63, ал. 1 от ЗАНН вр.чл. 211, ал. 1 от АПК и от надлежна страна, за която съдебният акт е неблагоприятен, е процесуално допустима.

Разгледана по същество, се явява основателна.

Предмет на съдебен контрол пред СРС е НП № 21-4332-008073 от 16.04.2021г. , издадено от началник група към СДВР , отдел ПП, Г. В. Б., упълномощена със Заповед № 8112з-515/14.05.2018г. , съставено въз основа на АУАН № АА665818/19.03.2021г. за нарушение извършено на 18.02.2021г. около 16,14 часа в [населено място], на бул. Б., от Ю. Н. К., който в качеството си на водач на личния си л.а. „Р. М. С.“ с рег. [рег.номер на МПС] до хотел „Премиер“ при ограничение на скоростта от 40 км/час в населено място , въведено със знак В-26 се движи със скорост от 79 км/ч. и с превишение от 39 км. , като нарушението е извършено системно. Описаното представлява нарушение на чл. 21 ал.2 от вр. ал.1 от ЗДвП, като на основание чл. 182 ал.5 вр. ал.1 т.4 от ЗДвП му е наложено административно наказание глоба в размер на 800 лв. и и лишаване от право да управлява МПС за срок от 6 месеца.

Нарушението е установено и заснето с техническо средство за видеоконтрол СAMS C №11743С7.

За да потвърди НП в частта за наложеното наказание глоба, СРС е изложил съображения за неговата формална и материална законосъобразност. След обсъждане на събраните писмени доказателства е установена фактическа обстановка, при наличието на която е прието, че правилно е ангажирана отговорността на собственика на движещия се с превишена скорост автомобил. Посочено е, че скоростта е отчетена в участък с надлежно въведено ограничение от 40 км/ч с пътен знак В-26, нарушението е установено с технически изправно техническо средство и не са констатирани процесуални нарушения при издаване на НП. Според съда наложеното наказание съответства по вид и размер на предвиденото в закона за конкретното нарушение и издаденото НП е законосъобразно в посочената част. По делото е представена цялата административна преписка, както и данните за мобилната система за видеоконтрол и мястото ѝ на поставяне.

Решението е валидно и допустимо, но е неправилно.

Основателно се явява касационното оплакване за постановяване на обжалваното решение при съществено процесуално нарушение, тъй като първоинстанционният съд не е разгледал отправеното до него с жалбата доказателствено искане по т. 2 за установяване на разрешение за поставяне и разположението на знаковото стопанство и хоризонталната маркировка в участъка , нито се е произнесъл по допустимостта и относимостта на това искане към предмета на спора. Извършването на процесуално действие по отправеното искане е дължимо от съда и е от особено значение за постановяване на правилно и съобразено с обективната фактическа действителност решение по материалноправния спор. Съдът е длъжен да се произнесе след като събере всички относими и допустими доказателства, направи им задълбочен анализ и изложи съображения по релевантните фактически обстоятелства и приложимите спрямо тях правни норми, включително по наведените в жалбата възражения срещу НП. В този смисъл бездействието на съда да установи визираните от жалбоподателя наличие или липса на разрешение за разположения на знаково стопанство и пътна маркировка следва да се квалифицира като съществено процесуално нарушение, неотстранимо в настоящата фаза на процеса. С оглед изложените съображения съдът намира, че обжалваното решение следва да бъде отменено без да се обсъждат останалите оплаквания на касатора, а делото да се върне за ново разглеждане от друг състав на СРС. При повторното разглеждане следва да се прецени доказателственото искане по жалбата, след което в зависимост от събраните доказателства да се изложат мотиви какви правни изводи произтичат от тях относно правилността и законосъобразността на обжалвания в оспорената част НП, както и съдът да се произнесе по разноските за водене на делото в настоящата инстанция.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. второ и чл. 222, ал. 2, т. 1 от АПК, АССГ, 18 касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 892 от 03.11.2021г, 99 състав, н.о, по н.а.х.д.№ 6786/2021г. по описа на СРС.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на същия съд.

Решението не подлежи на обжалване и/или протестиране.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.